

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2195/2020

01.07.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из Насеља ... (...), општина ..., кога заступа пуномоћник Љубодраг Вуковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву и Месне заједнице Шљивово, коју заступа Правобранилаштво општине Александровац, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 902/19 од 27.11.2019. године, у седници одржаној 01.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 902/19 од 27.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 902/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу – Судска јединица у Александровцу П 294/18 од 15.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је по основу наслеђа искључиви наследник кп. бр. .. КО ... површине 1,52 ара која се сада води у листу непокретности број .. КО ... што би тужени били дужни да му признају и то тужена Република Србија која се води као власник и Месна заједница Шљивово која је уписана као корисник, те да трпе да се предметна непокретности испише из листа непокретности број .. и упише на име тужиоца код Службе за катастар непокретности у Александровцу, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој Месној заједници Шљивово накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 902/19 од 27.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члан 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају фактичке експропријације која настаје када се на замљишту граде објекти од јавног интереса и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити и оспоравање утврђеног чињеничног стања, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 09.01.2017. године са тужбеним захтевом за утврђење права својине, а означена вредност предмета спора је 99.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић